

[Holger Larsen.]

er begaaet Fejl, maaske efter hans Formening uskyldige Fejl, men dog Fejl, og lovende, at disse Fejl skulde blive rettet, paa den anden Side pegende paa Fremtiden, afslørende, at han er i Besiddelse af stor Villie til at afhjælpe disse store Mangler i Fremtiden, ligesom han vil afhjælpe de smaa Mangler, der er i Øjeblikket.

Der turde derfor ikke være saa overordentlig stor Anledning til at fortsætte Debatten. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at jeg forstaaer den højtærede Ministers Udtalelser om de nye Forhandlinger, der er i Gang med Svenskerne om eventuelt at leje en russisk Isbryder, saaledes, at den russiske Isbryder, hvis den lejes, vil blive Handelsministerens Isbryder; det vil sige, at det dansk-svenske Samarbejde vil foregaa i Sundet. Det vil vel sige, at „Sampo“ derefter glider over til Store Bælt, eller at „Isbjørn“ bliver frigjort, saa at den kommer til Store Bælt.

Jeg understreger dette, fordi jeg i Gaar gjorde opmærksom paa, at Handelsministeren havde sejret over Trafikministeren. Nu omtalte Handelsministeren igen et Tilfælde, hvori „Isbjørn“ skulde have været til Store Bælt, men at den ikke naaede saa langt, fordi Handelsministeren var stærkere end Trafikministeren, og den derfor maatte dirigeres hen til Aarhusbaadene for at faa dem gennem Isen. Det gaar stadig væk igen, at Trafikministeren er den svageste, Handelsministeren den stærkeste, hvilket turde understrege, at det ikke er heldigt, at de to Ministerier samles paa een Haand. De maatte hellere være paa hver sin Haand, saa kunde det dog komme til en Tvekamp, hvis Udfald ikke paa Forhaand var givet.

Den højtærede Minister kom ind paa Spørgsmaalet Havregrøden, men det er et fuldkommen underordnet Spørgsmaal. Jeg nævnte det for at vise, at man paa et vist Tidspunkt led Sult om Bord. Disse mange Mennesker meddelte, hvad de maatte give for Havregrøden, men samtidig med, at jeg fremdrog dette Forhold, gjorde jeg opmærksom paa, at jeg kendte ikke til Normalportionernes Størrelse; det er muligt, at der var Tale om en større Portion end den sædvanlige. Men jeg vil henstille til Ministeren, at Forholdet med Hensyn til at laane Penge af Statsbanerne naturligvis ikke kan gælde i Tilfælde af Havari. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard i, at naar man gaar om Bord paa en Isbryder, falder Forskellen paa Befordringsklasserne, saa er der ikke noget, der

hedder første, anden og tredje Klasse, saa er alle Passagerer tredje Klasses Passagerer eller, om man vil, første Klasses Passagerer, som kan færdes overalt paa Skibet.

Ligeledes henstiller jeg, at der gives en ny Instruks for paakommende Tilfælde, hvorefter Kaptajnen bliver den øverstbefalende om Bord paa et havareret Skib og det kommer til at ligge i hans Magt at bestemme, at de Levnedsmidler, som findes om Bord, fordeles paa en saadan Maade, at selv fattige Mennesker kan faa Mad. Jeg ved, at der blev laant adskillige Penge hos Kaptajnen. Men det er ikke de Mennesker, som under saadanne Forhold laaner Penge, som de kan tilbagebetale, som jeg ynker. Det er de Mennesker, som er saa ærekære, at de ikke vil gaa til Kaptajnen og laane Penge, fordi de ikke ser sig i Stand til at betale dem tilbage.

Med Hensyn til det, som jeg lagde saa stærkt Vægt paa, at man rundt omkring paa Stationerne skal kunne faa Efterretning om Forholdene, tænker jeg ikke hermed paa Efterretning om, at et Skib kan komme over. Det, jeg tænker paa, er en Efterretning gaaende ud paa f. Eks.: i Morgen tidlig sender vi en Isbryder af Sted. Det er den Efterretning, jeg mener man kunne komme til at foreligge, f. Eks. om ikke i Eftermiddag Kl. 3, saa dog i Aften, saa at Folk kan afgøre, om de skal begive sig til Korsør eller ikke.

Endelig er der to Ting, som jeg lægger særlig Vægt paa. Det er først Overfyldningen af Skibene. Med Hensyn til dette Punkt har Ministeren givet et imødekommende Svar, gaaende ud paa, at noget saadant ikke skulde ske oftere, fordi det, naar man undersøger Sagen til Bunds, netop er denne Overfyldning, som alle de ulidelige Forhold bunder i. Dernæst vil jeg henstille til Ministeren, at man endnu en Gang overvejer Spørgsmaalet om Flyvning, for det er fuldkommen vildt, at man skal flyve fra København til Marslev for at komme over Bæltet. At der til Dato ikke har været ret mange Passagerer til den Rute, kan jeg godt forstaa, for det er ikke de Mennesker, der gaar her i Byen, der ønsker at flyve til Marslev. Det er de Mennesker, der sidder fast i Korsør og ikke kan komme videre, som har disse Flyveønsker. Lad os tage den Fortjeneste, som bliver ud af at flyve disse Mennesker derover. Og Posten vil lige saavel til den Tid som nu kunne føres fra Korsør over Bæltet og videre den Vej, som den skal.

Jeg forstaaer saa udmærket godt den